

Voorwoord

Alles is communicatie, maar communicatie is niet alles. Dat laten de miniverhalen in deze bundel zien. Hoe vaak zeggen mensen niet 'het ligt aan de communicatie!' Alsof de communicatie buiten ons om bestaat, maar dat is natuurlijk niet zo. Soms is het een wonder dat mensen elkaar begrijpen en soms is het geen wonder dat er misverstanden ontstaan.

Sommige verhalen werken op je lachspieren, andere zijn om te huilen. Er zijn er die uit het leven gegrepen zijn, maar er zijn er ook die uit de dikke duim komen. Elk verhaal bevat een boodschap. En het mooie van verhalen is dat je die boodschap er zelf in kunt zien en eruit kunt halen. En als een ander er een andere boodschap in ziet, is dat ook goed.

Deze verhalen zijn de vrucht van mijn verzamelwoede. Ik heb ze bewerkt en veelal vertaald. Enkele verhalen zijn van mijn eigen hand. Lees ze ter ontspanning of gebruik ze in vergaderingen, bijeenkomsten of teksten die je schrijft. Een verhaal doet altijd zijn werk, want 'het is de kortste weg tussen twee zielen'.

Willem de Vos

Bloemkool

Een grote man stapt op de groenteafdeling van een supermarkt op een iele medewerker af en zegt: 'Vriend, ik wil graag een halve bloemkool.' De medewerker antwoordt op een voorzichtige manier: 'Sorry meneer, maar we mogen kolen niet in tweeën snijden.' 'Jongeman,' onderbreekt de klant hem, 'ik zei dat ik een halve bloemkool wil en ik zeg het niet nog eens.' Daarop zegt de medewerker: 'Ik ga het wel even aan mijn baas vragen en als hij het goedvindt, vind ik het ook goed.' Vervolgens loopt hij naar zijn baas, zonder door te hebben dat de grote klant vlak achter hem aan loopt. Hij doet de deur van het kantoor open en zegt: 'Baas, er is daar een of andere verschrikkelijke eikel die vreselijk moeilijk doet over een halve bloemkool die hij wil hebben.' Dan ziet hij opeens vanuit zijn ooghoek de bewuste klant staan. Hij schakelt snel en zegt: 'En deze heer zou graag de andere helft willen hebben.'

De manager prijst hem om zijn reactie en biedt hem een managersbaan aan in Minneapolis, Minnesota. Waarop de jongen vol afgrijzen zegt: 'Ik wil niet naar Minneapolis, Minnesota!' 'Waarom niet?,' vraagt de manager. 'Je wordt de chef van een winkel, gaat meer verdienen en Minneapolis is mooi om te wonen.'

'Mooi om te wonen?,' roept de jongen uit. 'Hoezo? Daar heb je alleen maar hockeyspelers en prostituees.' De manager antwoordt boos: 'Wacht eens even jij, mijn vrouw komt uit Minneapolis.' Opnieuw schakelt hij bliksemsnel en vraagt: 'Echt waar, meneer, op welke positie speelde ze?'

Kattig

Een echtpaar staat klaar om een avondje uit te gaan. Ze laten een paar lampjes aan, schakelen het antwoordapparaat in, dekken de kooi van de parkieten af en laten de kat in de achtertuin. Vervolgens bellen ze een taxibedrijf. De taxi arriveert en ze openen de voordeur. Op dat moment schiet de kat langs hen heen het huis weer binnen.

Ze willen per se niet dat de kat binnenblijft, want dan lopen de vogels gevaar. 'Ik vang hem wel, stap jij maar vast in' zegt de man. De kat glipt naar boven en de man gaat er achteraan.

De in de taxi wachtende vrouw wil niet dat de taxichauffeur weet dat er de hele avond niemand thuis is. Daarom zegt ze tegen de chauffeur dat haar man eraan komt. 'Hij is nog boven om mijn moeder gedag te zeggen.'

Een paar minuten later stapt de man in en zegt als ze weggrijden:

'Sorry dat het zo lang duurde, maar dat stomme kreng verstopte zich onder het bed. Ik moest haar met een klerenhanger dwingen om eronderuit te komen. Toen probeerde ze er weer vandoor te gaan, maar ik greep haar in haar nekvel. Toen heb ik haar in een laken gewikkeld om te voorkomen dat ze me zou krabben. En dat hielp. Ik sleurde haar met haar dikke kont de trap af en gooide haar in de achtertuin.' Op dat moment knalde de taxi tegen een geparkeerde auto aan.